

DRANGEDAL KOMMUNE

Økonomiavdelingen

FORNYINGS- OG
ADMINISTRASJONSDEPARTEMENTET

26 MAI 2008

ARKIVKODE: 411

SAKSNR 200800301-45

Fornyings- og administrasjons dep.
P.B 8004 Dep.

0030 Oslo

JNR: 08/00586-1
ARK: 209
DATO: 21.05.2008
SAKSB: Karl Ingar Lekman
Tlf.nr. 35 99 70 33

RÅDMANNENS KOMMENTARER TIL HØRINGSUTTALELSE – NOU 2007:12 - OFFENTLIG INNKREVIING

- Rådmannen ønsker ikke å støtte forslaget om at alle statlige innfordringsoppgaver samles i en statlig innfordringsetat.
- Rådmann går inn for å opprettholde skatteoppkrever og innfordringsoppgaver på kommunalt nivå.

Kommentar

Fornyings og administrasjonsdepartementet oppnevnte et utvalg ved kgl. res av 21.9.2005, som skulle vurdere offentlig innkreving. Utvalget har nå avlevert sin innstilling, og flertallet foreslår en samordning, dvs at alle statlige innfordringsoppgaver samles i en statlig innfordringsetat, underlagt Finansdepartementet. Utvalget har behandlet både statlige, fylkeskommunale og kommunale krav, men foreslår at det kun er de statlige kravene som skal legges til den nye innfordringsetaten. For kommunene vil dette si krav vedr skatt på formue og inntekt og arbeidsgiveravgift, med andre ord hele skatteinnkrevingen foreslås statliggjort. Det er slik at skatteoppkrever er innkrever både for stat og kommune vedr. skattebetalingsordningen.

Momenter for en fortsatt kommunal skatteinnkreving:

Høy løsningsgrad/gode resultater.

Vi vet at de kommunale skatteoppkreverne, inkl. Drangedal kommune klarer å innkreve mellom 99% og 100% av all utligna skatt. Det vises til at små kommuner har minst like gode resultater som store kommuner. Små kommuner har fordelene av lokalkunnskapen, som gjør at man får til samtaler mellom oppkrever og skattyter, som er avgjørende for å få til gode ordninger.

Gode innkrevingsmiljøer/synergieffekter av dette.

Det er ofte slik at skatteoppkrever også har ansvar for innkreving av øvrige kommunale krav. Slik er det også i Drangedal kommune. Det viser seg at kommunene har løsningsgrad nær 100% også på kommunale krav, og dette skyldes gode innfordringsmiljø ved at man drar nytte av den kompetanse som kommunen besitter. Om skatteinnkrevingen tas vekk fra kommunene, vil det bli behov for færre ansatte, og man fjerner også kompetansen i kommunen på innfordring av øvrige kommunale krav.

Adr.:
Gudbrandsveien 7,
3750 DRANGEDAL

Servicekontoret:
Sentralbord
kommunehuset:
Telefaks servicekontoret:
35 99 70 00
35 99 70 00
35 99 70 99

Org. nr. 933 277 461
Bankgiro: 2635.07.00284
Postgiro: 0809.45.77706
Konto for skatt: 6345.06.08175

E-postadresse: postmottak@drangedal.kommune.no

Særnamsmyndigheten

Forslaget fra utvalget er at særnamsmyndigheten tas vekk fra skatteoppkrever.

Dette vil ha store ringvirkninger. Det er slik at kommunene har lovbestemt pant (legalpant) i alle eiendomsavgifter, dvs vann- og kloakkavg, eiendomsskatt og lignende. Disse kravene kan innfordres etter reglene for skatt. Dvs at kommunene kan etter en purring, gå direkte på varsel om tvangssalg. Dette er det sterkeste innfordringsmiddel kommunene har i dag.

Om utvalgets forslag gjennomføres så må kommunene gå via den ordinære namsmann for å få inn utestående krav, på lik linje med de privatrettslige kravene som barnehage, husleie osv... Dette vil gjøre innfordringen mindre effektiv, og det vil bli dyrere for skyldner pga gebyrer.

I tillegg er det et faktum at kommunene sikres en fortsatt rask og effektiv innfordring av offentligrettslige utestående krav med særnamsmyndigheten, hvor dette antas å ha likviditetsmessig betydning for en kommune for å sikre en viss likviditetsstrøm.

God rettssikkerhet.

Kommunalt ansvar for skatteinnkrevingen gir skattyterne god rettssikkerhet, blant annet ved at det er etablert et klart organisatorisk og ansvarsmessig skille mellom på den ene siden fastsettelsen av skatten (staten ved Skatteetaten), og på den annen side innkrevingen av skatten (kommunene). Avstand mellom fastsettelse og innkreving av skatt er slått fast som et grunnleggende prinsipp, og staten bør ikke utøve begge deler.

God brukerservice.

Ved en undersøkelse av Norsk Gallup i 2002 er det dokumentert at skatteoppkreverne utøver god brukerservice. De scorer vesentlig bedre enn de statlige skattekontorene når det gjelder tilgjengelighet, kundebehandling, saksbehandlingstid, informasjon og forutsigbarhet i saksbehandlingen. Det nye forslaget går ut på at det etableres regionkontor hvor den nye innfordringsetaten vil ligge, og behovet for kontorer ute i distriktene vil bli atskillig mindre.

Andre forhold.

Skatteetaten ble omorganisert fra 1.1.08. Dette er utført med 5 regionkontorer i landet og de gamle ligningskontor, skattefogdekontor og fylkesskattekontor er borte. Skatteoppkrever er i dag den eneste etaten i distriktene som skatteyter kan henvende seg til, og dette har ført til økte henvendelser fra skatteytere ovenfor skatteoppkrever.

Flertallets forslag går også ut på at alle offentlige krav som ikke er betalt etter første purring, skal overføres til den nye innfordringsetaten. Dette gjør at skyldner får enda flere aktører å forholde seg til, f.eks ved klage.

Betydning av eierforholdet til kravet

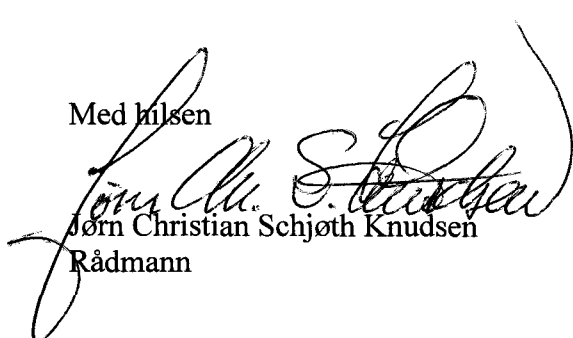
Ved opprettelse av et nytt sentralt statlig innfordringsorgan med namsmyndighet kan det by på utfordringer ved prioriteringer av saksavviklingen. Det kan ikke utelukkes at krav som er sikret ved pant vil bli behandlet annerledes enn krav uten tilsvarende sikkerhet. Krav med legalpant i fast eiendom og motorkjøretøy kan bli nedprioritert til fordel for usikrede krav, som gis utleggspant. Realiseres ikke pantet før realsikkerheten foreldes, vil den reelle sjansen til dekning vesentlig reduseres, samtidig som andre og yngre krav kan ha fått dekning ved for eksempel løpende lønnstrekk og utlegg i legalpantobjektet. Utlegg kan av namsmyndighet bli registerets i grunn- og løsøreregistret og har dertil en lengre foreldelsesfrist enn legal pantet.

Distriktpolitiske hensyn.

Flertallets forslag til en statlig innkrevingssentral, med 5 regionkontor representerer en sterk sentralisering i forhold til nåværende organisering. Dagens kommunale skatteoppkrevermodell har betydelige positive distriktpolitiske effekter. Skatteoppkrevingen involverer kompetansekrevende arbeidsplasser lokalt i de enkelte kommuner. Det er grunn til å anta at tap av kompetanse hos skatteoppkreverne kan gi mindre effektiv innfordring for de rene kommunale kravene. Dette henger sammen med den synergieffekten som er mellom skatteinnfordringen og den rene kommunale innfordringen. Av en spørreundersøkelse som utvalget bak NOU2004:12 fikk gjennomført, fremgår det at mer enn halvparten av skatteoppkreverne hadde oppgaver knyttet til innkrevingen av kommunale avgifter. Hvis den tyngre innfordringskompetansen forsvinner fra skatteoppkreverer er det stor sannsynlighet for at kommunene må bruke private inkassobyråer på kommunale krav, og som medfører ytterligere kostnader for innbyggerne som følge av høye inkassogebyrer, og lavere løsningsgrad. Videre antas det at en statliggjøring av innfordringen vil redusere tilgangen på kvalifisert arbeidskraft, noe som vil tvinge kommunene til å benytte private inkassobyråer eller benytte den foreslåtte statlige innfordringsetaten.

Om det innføres en statliggjøring vil det bety en sentralisering og en betydelig reduksjon av antall kontorer, hvilket vil ha negative distriktpolitiske konsekvenser. Fortsatt kommunalt ansvar for skatteinnkrevingen bidrar også til å opprettholde det kommunale økonomiske selvstyre.

Med hilsen

Jørn Christian Schjøth Knudsen
Rådmann